

[Statsministeren.]

Udenrigsministeren har selv henvendt sig til mig i denne sag, og på baggrund af denne henvendelse fandt jeg det rimeligt at henstille til ham ikke at rejse med kongeparret til Paris i betragtning af den politiske situation.

Som bekendt har det officielle besøg i Paris været forbundet med et dansk kulturelt fremstød. Under hensyn hertil fandt jeg det forsvarligt, at det blev kulturministeren, der fulgte kongeparret på denne rejse. Jeg kan tilføje, at der ikke har været forudset eller planlagt egentlige politiske drøftelser i forbindelse med Hans Majestæt Kongens ophold i den franske hovedstad.

Lad mig til sidst tilføje, at udenrigsministeren i nær fremtid vil få lejlighed til at føre samtaler med sin franske kollega.

Per Federspiel: Jeg takker den højtærede statsminister for svaret, men jeg tror ikke, det vil virke fuldt ud tilfredsstillende.

Statsministeren nævnte, at det ikke var forudset, at der skulle føres egentlige politiske drøftelser, men jeg tror ikke, at den høje regering har været tilstrækkelig forudseende, for af et Ritzau-telegram, der netop er kommet i mine hænder, fremgår det, at der netop fandt drøftelser sted mellem Hans Majestæt Kongen og den franske præsident om Europas fremtid, selv om kongen, som det siges — hvis jeg må have lov at citere —

„er kommet uden sin udenrigsminister og konstitutionelt er afskåret fra at føre politiske forhandlinger.“

Det nævnes dernæst, at under samtalerne med den franske præsident — hvis jeg må have lov til at citere — har præsidenten

„over for kongen redegjort for sin drøm om et stort Europa på bekostning af fællesmarkedet, og han tog denne tråd op igen under sin skåltale ved banketten i Élysée-palæet i aftes.“

Det vil altså sige, at der fra fransk side har været et oplæg til politiske drøftelser,

og jeg vil gerne stille den højtærede statsminister dette supplerende spørgsmål, som i og for sig lå i motiveringen for mit første spørgsmål: har man fra dansk side ikke ønsket ved denne lejlighed at føre egentlige politiske forhandlinger med Frankrig? Har man ikke ønsket at diskutere denne mulighed for at finde nye veje i den europæiske politik? Det kan i så henseende ikke være tilstrækkeligt, at den højtærede udenrigsminister om nogen tid vil træffe sin franske kollega under NATO-mødet, hvor der vil være 18 andre udenrigsministre, eller hvor mange de nu er, og hvor der ikke kan finde forhandlinger sted af den intime karakter, som netop kan finde sted under et statsbesøg.

Derfor vil jeg bede den højtærede statsminister besvare dette spørgsmål direkte, om man fra den danske regerings side ikke har ønsket på dette tidspunkt at optage drøftelser med den franske regering om den europæiske politik.

Statsministeren (J. O. Krag): Det forekommer mig, at det ærede medlem overanstrenger sagen en hel del, og skal jeg være helt ærlig, så tror jeg, det ærede medlem, der jo er velbevandret i, hvorledes forhandlinger af denne art foregår, selv ved, at han overanstrenger sagen en hel del. Der ligger ikke i den rent praktiske foranstaltning, at den højtærede udenrigsminister efter henstilling fra mig er blevet hjemme, nogen som helst politisk hensigt. Udenrigsministeren vil i den kommende måned få lejlighed til at træffe sin franske kollega på NATO-mødet, hvor jeg formoder, at der — det plejer der i hvert tilfælde — vil kunne blive anledning til de samtaler, man måtte ønske. På samme måde vil udenrigsministeren i den kommende måned aflægge besøg ved de seks landes organisation i Bruxelles og også dér kunne føre de samtaler, der er behov for.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.